

hidtil omfattet minedrift og plantager, ligesom fondens bestyrelse har været tøvende over for, hvorvidt man burde gå ind i landbrugsprojekter. Bestyrelsen ønsker nu, at fondens aktivitetsområde også kommer til at omfatte disse områder, idet afgørelsen af, hvilke erhverv man bør tillade investeringer i, bør foretages af modtagerlandene, som praktisk talt alle har bestemmelser, som regulerer disse forhold. En sådan udvidelse af fondens aktivitetsområde vil imidlertid kunne ske uden ændring af § 9's formulering.

Oplysningsbevillingen.

Bevillingerne til de i lovens § 10 hjemlede oplysningsaktiviteter har siden lovens vedtagelse udgjort følgende beløb:

	1971-72	1972-73	1973-74	1974-75	1975-76
Mill.kr.	2,2	2,5	2,7	3,4	3,8

Midlerne er ikke en del af bistandsbevillingerne og indgår ikke i opfyldelsen af 0,7 pct. målsætningen.

Oplysningsbevillingen administreres af udenrigsministeriets afdeling for internationalt udviklingsamarbejde (DANIDA). Alle oplysningssager forelægges for en af styrelsen for internationalt udviklingsamarbejde udpeget sagkyndig gruppe af oplysningsekspertter og personer med særligt kendskab til udviklingslandenes problemer (koordineringsgruppen). Denne gruppe forbereder principielle sager til forelæggelse for et oplysningsudvalg, hvori hovedparten af de ministerier, institutioner og organisationer, der beskæftiger sig med oplysning om udviklingslandene, er repræsenteret. Enkeltager afgøres i regelen af koordineringsgruppen på grundlag af kriterier, der er tiltrådt af oplysningsudvalget og styrelsen.

Det er et hovedsynspunkt, at oplysningsbevillingen bør anvendes til igangsættende og stimulerende virksomhed over for informationsskabere og informationsformidlere med henblik på en videre spredning. Som led heri ydes der af oplysningsbevillingen rejsetilskud til journalister og andre oplysningsformidlere.

Kulturelt samarbejde.

Bevillingerne til det i lovens § 11 hjemlede kulturelle samarbejde med udviklingslandene finansieres af bevillinger under ministeriet for kulturelle anliggender og undervisningsministeriet. Det er i loven forudsat, at det kulturelle samarbejde som hovedregel vil foregå inden for rammerne af indgåede kulturaftaler eller på andet tilsvarende grundlag. På baggrund af bevillingernes begrænsede omfang

har det imidlertid med henblik på en rimelig fordeling og prioritering af midlerne til egnede projekter vist sig hensigtsmæssigt, at bevillingerne ikke bindes til kulturaftaler med enkelte udviklingslande, men kan anvendes efter en samlet afvejning af foreliggende projekt- og samarbejdsforslag.

Udviklingsforskning.

Strukturen omkring udviklingsforskningen har undergået en række ændringer, som gør en justering af lovens §§ 12 og 13 naturlig.

I marts 1973 nedsatte undervisningsministeren efter forhandling med udenrigsministeren et tremandsudvalg, der skulle vurdere den forskning, der hidtil havde fundet sted på Institutet for Udviklingsforskning og tage stilling til den forskning, der var blevet finansieret af den bevilling, der på de årlige finanslove stilles til rådighed for udenrigsministeren til udviklingsforskning. Udvalget skulle endvidere undersøge, hvorvidt det var hensigtsmæssigt, at der fandtes to organer på forskningsområdet, et forskningsråd for Institutet for Udviklingsforskning og et særligt forskningsudvalg, der foretog indstilling vedrørende anvendelsen af den særlige forskningsbevilling. Udvalget foreslog i en betænkning i november 1973, at såvel den særlige forskningsbevilling, som Institutet for Udviklingsforskning og de hertil hørende bevillinger opretholdtes, men henførtes til statens forskningsråd med det samfundsvidenskabelige forskningsråd som koordinerende organ. Samtidig skulle der sikres instituttet en basisbevilling, og det forudsattes, at de hidtil anvendte beløb til udviklingsforskning blev opretholdt.

Som alternativ løsning foreslog udvalget, at den nævnte særlige forskningsbevilling og bevillingen til instituttet — bortset fra en basisbevilling — blev lagt sammen og administreret af udenrigsministeriet gennem et nyt, fælles forskningsråd.

Fælles for begge udvalgets forslag var således tanken om, at Institutet for Udviklingsforskning skulle ansøge om sine bevillinger til forskningsprojekter på lige fod med andre ansøgere.

Efter at forskningsrådet ved instituttet 3. januar 1974 havde tilsluttet sig tremandsudvalgets alternative forslag og i denne forbindelse stillede sine mandater til rådighed, udnævnte den daværende udenrigsminister i oktober 1974 et nyt, fælles forskningsråd for udviklingsforskning. Dette forskningsråd har til opgave at foretage indstilling til udenrigsministeren om anvendelsen af den nye sammenlagte forskningsbevilling, herunder altså også at foretage indstilling vedrørende de ansøgninger om støtte